

[Chr. Thomsen.]

bestemmelser, at de har virket efter hensigten og betydet overordentlig meget for sygdomsbekæmpelsen, og derfor kan det måske ved første øjekast se mærkeligt ud, at man ønsker at ændre bestemmelser, som har virket godt. Men jeg vil erkende, at med den specialisering, der finder sted inden for mejeribrug, er der opstået det problem, at nogle mejerier har for meget skummetmælk og andre for lidt.

Ifølge bemærkningerne til lovforslaget, ser veterinærdirektoratet og det veterinære sundhedsråd ikke helt ens på situationen. Jeg er dog mest tilbøjelig til at give veterinærdirektoratet ret, når det siger, at faren for øget smitte af mund- og klovsyge er så ringe, at den ikke begrunder, at man ikke gennemfører det foreliggende forslag.

Jeg kan ganske kort på socialdemokratiets vegne sige, at vi ønsker ikke at hindre en nødvendig udvikling inden for dansk mejeribrug, en udvikling, der vel i øvrigt kunne have været noget længere fremme, end den er, hvis der ikke havde været så meget træghed, der skulle overvindes undervejs. Vi kan godkende, at skummetmælk overføres til et andet mejeri uden at være højpasteuriseret, men vi vil også være villige til på ny at foretage ændringer, hvis det viser sig, at det, man nu foreslår, åbner en smittevej for mund- og klovsyge.

Niels Ravn: Det lovforslag, vi her behandler, er jo en direkte følge af den rationalisering, der i øjeblikket foregår inden for mejeribrug, en rationalisering, der gennem de seneste år har taget en fart, som vel ingen af os for blot få år siden havde drømt om. Men skal man få fuldt udbytte af en sådan rationalisering, er det nødvendigt, at de virksomheder, der sammensluttes i hvert fald i en periode kan have en delt drift; kan have de forskellige produktioner på de hidtidige produktionssteder, altså f. eks. smørfremstilling ét sted, ostefremstilling et andet sted, konsummælk et tredje osv., og jeg ser lovforslaget som et led i at gøre dette muligt. Jeg mener, at vi skal fremme disse bestræbelser, det er simpelt hen en nødvendighed. Den udvikling, vi har været vidne til med nedlægning af mejerier, er rigtig og bør ikke hindres af forældede bestemmelser. Jeg vil dog gerne, når

jeg har sagt det i en parentes, tilføje, at jeg ikke dermed har taget stilling til det, man kalder Mejeriselskabet Danmark.

Jeg har noteret mig, som også hr. Chr. Thomsen var inde på, at der er en vis uoverensstemmelse imellem veterinærdirektoratet og det veterinære sundhedsråd med hensyn til bedømmelsen af den smittefare, der skulle kunne opstå ved, at man tillader denne transport af uopvarmet skummetmælk fra ét modtagelsessted til et andet. Det er vistnok alene mund- og klovsyge, man her tænker på, og jeg må som hr. Chr. Thomsen være tilbøjelig til at give veterinærdirektoratet medhold i, at denne risiko sikkert er yderst minimal, og man kan vel tage højde derfor ved enten i betænkningen eller i den bekendtgørelse, der skal udstedes, stærkt at understrege, at skulle der opstå mund- og klovsyge i et område, hvor en sådan transport finder sted, kan man med øjeblikkeligt varsel indstille den, og så mener jeg at denne risiko skulle være bortelimineret.

Med disse bemærkninger skal jeg på min gruppes vegne anbefale lovforslaget.

Jens Chr. Christensen: Det foreliggende lovforslag drejer sig jo kun om at gøre bestemmelserne mere praktiske, og det er kun en enkelt paragraf, der skal ændres på. Det er ganske naturligt, at man med hele den udvikling, der sker inden for mejeribrug, søger at gøre bestemmelserne så smidige som muligt. Det, der efter min opfattelse er det vigtigste, er, at al udlevering af mælk til foderbrug er underkastet akkurat samme bestemmelser, som den har været hidtil.

Mejeribrugets anbefaler, veterinærdirektoratet ligeså, og det kan vi fra venstres side også gøre. Det veterinære sundhedsråd har været noget betænkelig, bl. a. fordi der kan ske fejl ved rørdningerne, man kan koble dem forkert til og på den måde måske være med til at viderebringe smitte. Men det, der efter min mening, er det allervigtigste, er som nævnt, at man fremdeles opretholder bestemmelsen om, at al returnmælk til foderbrug fremdeles skal have været opvarmet.

Så er der endelig den lille bestemmelse i § 9, stk. 4, 2. punktum, hvorefter der gives landbrugsministeren bemyndigelse til, hvis det bliver nødvendigt, at fastsætte bestemmelser om opvarmning af valle. Også den